

ה"ת 9244/09/18 - מדינת ישראל נגד אלעד פרמן 2. ליאור שפירא 3. אליזבטה זילברמן

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 9244-09-18 פרמן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט אבי וסטרמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. אלעד פרמן 2. ליאור שפירא 3. אליזבטה זילברמן

החלטה

רקע

1. לפני בקשה להארכת תוקף החזקת תפוסים ב- 180 ימים, וזאת החל מיום 13.3.23.
2. מדובר בחקירה שנוהלה נגד המשיבים 1 ו- 2 בחשד לייצור לא מורשה, הברחה ומסחר בסטרואידיים אנאבוליים והורמון גדילה, תוך ביצוע עבירות של הברחה, הלבנת הון וזיוף, וכן עבירות לפי פקודת מס הכנסה, חוק העונשין ופקודת הרוקחות.
3. החקירה הפכה גלויה ביום 30.4.18; ביום 30.12.20 הסתיימה החקירה, והתיק הועבר לפרקליטות.
4. מדובר בבקשה **התשיעית** המוגשת במסגרת הליך זה להארכת תוקף תפיסת הרכוש. יצוין כי בקשת ההארכה הקודמת התקבלה ביום 8.9.22 בהסכמת המשיבה 3 ובהיעדר תגובה מטעם משיבים 1 ו- 2; כעבור מספר חודשים הוגשה על ידי ב"כ המשיב 1 בקשה לביטול ההחלטה (להלן: **בקשת הביטול**) והדיון שנקבע בה נדחה מעת לעת; סופו של דבר, לאחר הגשת הבקשה הנוכחית להארכת התפיסה, ביקש ב"כ המשיב 1 לבטל את הדיון שנקבע בבקשת הביטול ולאחד למעשה את הדיון בה עם הדיון בבקשת ההארכה הנוכחית.
5. המשיבה 3 נתנה הסכמתה להארכת התפיסה של הרכב הרשום על שמה (פריט 4 לנספח א') ב- 180 ימים (הוגש לתיק בית המשפט ביום 19.3.23).

טענות הצדדים

6. במסגרת הבקשה נטען כי מדובר בחקירה רחבת היקף ומורכבת, וכי החל ממועד העברת החומר לפרקליטות, ואף לפני כן, נעשה מאמץ לעבד את הראיות שנאספו ולגבש עמדה משפטית ביחס אליהן. צוין כי גיבוש וניסוח האישומים מצוי בישורת האחרונה, אך נדרשת שהות נוספת לאור מורכבות הפרשה, ריבוי חשודים ועדים והיקפו הגדול של חומר החקירה, למעלה מ- 35 ארגזים.
7. עוד נטען כי היקף הרכוש התפוס, כ- 10 מיליון ש"ח, נמוך מהיקף העבירות שנחקרו, העומד על כ- 17 מיליון ש"ח.
8. כן טוענת המבקשת כי משיב 1 יצא מן הארץ ביום 2.7.19 במהלך החקירה ולאחר שזמן להמשך חקירתו, ומאז לא שב לישראל ולא התייצב לחקירה כנדרש, חרף העובדה כי יהיה ידוע לו שהוא דרוש לחקירה. המבקשת מפנה להחלטות שיפוטיות המלמדות לשיטתה על כך שעצם שהייתו של משיב בחו"ל ואי התייצבותו לחקירה, יש בהן כדי להצדיק הארכת התפיסה. זאת, בהינתן העובדה כי משיב 1 הוא אחד החשודים העיקריים בפרשה, והרכוש המפורט שייך לו, רובו ככולו.
9. ב"כ המשיב 1 מתנגד לבקשה, במסגרת טיעונו בכתב ובע"פ. לטענת ב"כ המשיב 1, המשיב לא נמלט מן הארץ בשל החקירה, אלא יצא ממנה לצורך טיפולים רפואיים כשנה וחצי לאחר ששוחרר ממעצרו, תקופה בה נחקר חקירה קצרה אחת בלבד. המשיב התייצב לכל החקירות אליהן זומן, ולא עמד נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ. עוד נטען כי משך הזמן הממושך הנדרש למבקשת לצורך עיבוד חומרי החקירה מלמד על קיומה של חולשה ראיתית ניכרת. כן טען ב"כ המשיב להיעדר סמכות תפיסה וכי על המבקשת לבחור בין המסלול של חוק איסור הלבנת הון לבין המסלול של פקודת סדר הדין הפלילי.
- עוד מפנה ב"כ המשיב לנימוקיו בבקשת הביטול: במסגרת זו נטען כי המבקשת לא נקבה בהיקפן הכספי של העבירות; כן נטען לחלוף זמן ניכר מאז תפיסת הרכוש ולהתמשכותו הצפויה של ההליך הפלילי; עוד הועלו טענות בנוגע לפרטי הרכוש התפוסים, אשר מקורם בכספים חוקיים לפי הטענה, ולגבי הנכס התפוס בראשל"צ - כי הוא מצוי למעשה בבעלותו של אחר, הגם שנרשם על שם המשיב 1.
10. במסגרת הדיון הגישה המבקשת מסמכים לעיון בית המשפט - דו"ח סודי שסומן במ/1 ומסמך נוסף שסומן במ/2. כמו כן, לאחר שנשמעו טענות ב"כ הצדדים, התקיים דיון במעמד צד אחד.
11. ב"כ המשיב 2 טען אף הוא לחלוף זמן משמעותי מאז נפתחה החקירה. כן טען כי מתוך רשימת הרכוש התפוס שצורפה כנספח א' לבקשה, שייכים לו פריטים מס' 3 ו- 9 (כספים) וכן פריט מס' 6 (רכב מסוג ביואיק אשר נמכר ותמורתו מצוייה במשמורת המדינה). עוד טען כי המשיב 2, אשר שיתף פעולה באופן מלא עם החקירה, אינו צריך לשלם את המחיר בשל היעדרותו של המשיב 1 מן הארץ. עוד טען כי יש לשחרר לידי חלק מן המוצגים - טלפון נייד, מחשב נייד, וכן תיק שחור ומעטפה הכוללים מסמכים.

12. בהתאם להחלטתי, הוגשה לאחר הדין תגובת המבקשת בהתייחס לטענותיו של משיב 2. במסגרת התגובה צוין כי לאור השלב המתקדם בו מצוי התיק, ובהמשך לטענות שנשמעו במעמד צד אחד והערות בית המשפט, עותרת המבקשת להארכת תוקף החזקת התפוסים של משיב 2 ב- 90 ימים בלבד, ולא לתקופה של 180 ימים כאמור בבקשה המקורית. עוד נטען כי בניגוד לטענת משיב 2, רכב הביואיק שצוין ברשימת התפוסים אינו בבעלותו. כן התבקשה הארכת תפיסת המוצגים ב- 180 ימים.

לגופו של עניין נטען כי משיב 2 לא שיתף פעולה בחקירתו כנטען, וכן לא ניתן היה ליצור עמו קשר לצורך קבלת עמדתו בשלבים קודמים של הליך התפיסה; עוד נטען כי היקף הרכוש שנתפס מן המשיב 2 עומד על סכום של כ- 22,000 ₪, והוא נמוך משמעותית משווי העבירות, ועל כן התפיסה היא מידתית גם לאור חלופי הזמן. במה שנוגע לרכב הביואיק, נטען כי המשיב לא הניח תשתית ראייתית לבעלותו ברכב זה, לא נשמעה מפיו טענה זו בחקירותיו, ולמעשה - עד למועד הדין בבקשה דנן. עוד נטען כי המוצגים אשר את החזרתם ביקש המשיב 2 נחוצים לצרכים ראייניים.

13. יצוין כי תגובת המבקשת הוגשה לתיק בית המשפט כשמצורף לה נספח נוסף, לעיון בית המשפט בלבד (נספח 4), וזאת לצורך לתמיכה בטענותיה הנוגעות לצורך בהארכת תוקף תפיסת המחשב הנייד.

דין והכרעה

14. מדובר בחקירה שהחלה (בשלב הגלוי) לפני פרק זמן ממושך בן כחמש שנים, ביום 30.4.18. התיק עבר לפרקליטות ביום 30.12.20, ומאז חלפו כמעט שנתיים וחצי. נמסר כי מדובר בפרשה מורכבת מאד ורחבת היקף.

עיינתי בדו"ח הסודי שהוגש לעיוני על ידי המבקשת (סומן במ/1), במסגרתו פורטו טיבן והיקפן הכספי של העבירות המיוחסות, וכן המסד הראייתי. נקודת המוצא לדיון זה היא קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות, כפי שנקבע בהחלטות קודמות בהליך זה - החלטת כב' השופטת חוי טוקר מיום 12.12.18, וכן החלטת כב' השופט אבנון מיום 23.6.19, במסגרתה נקבע כי מדובר בחשד סביר בעוצמה גבוהה ביותר. יוזכר כי החקירה הסתיימה זה מכבר. עוד נקבע בהחלטה האמורה מיום 23.6.19 כי שווי הרכוש התפוס נופל משמעותית מהיקף העבירות.

15. הסמכות להארכת תפיסה של רכוש לצורך חילוט עתידי לפי חוק איסור הלבנת הון מצויה בשילוב בין הוראת סעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון), לבין הוראת סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** (15.3.17)).

16. כפי שנקבע בפסיקה, תפיסה זמנית של רכוש נועדה לשמור על מצבת נכסיו של אדם, על מנת שניתן יהיה לחלטם בתום ההליך המשפטי, ככל שיוורה בית המשפט על הרשעה. אל מול תכלית זו עומדת הפגיעה בזכות הקניין של האדם שרכושו נתפס (ע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל** (11.8.19) פסקה

17)). משנה זהירות יש לנהוג על רקע העובדה כי מדובר בתפיסת רכוש בשלב החקירה, מחשודים אשר נהנים מחזקת החפות ואף לא הואשמו בביצוע עבירה. משכך, יש אף לבחון קיומם של אמצעים חלופיים שיהיה בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט בעתיד, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (31.10.07), פסקה 36).

היעדרותו של המשיב 1 מן הארץ

17. לעמדת המבקשת, יש בהיעדרותו של המשיב 1 מן הארץ (ועל כן גם מן הדיון בהליך זה) כדי לשמש נימוק מרכזי ואף מכריע, המצדיק את הארכת התפיסה.

עיינתי בהחלטות השיפוטיות אשר הוגשו על ידי המבקשת בהקשר זה.

במסגרת ה"ת 17501-04-17 **מדינת ישראל נ' Bobroff** (12.4.20) האריך בית משפט השלום בת"א (כב' השופטת נעה תבור) תפיסת רכוש, בחלוף כשלוש שנים מפתיחת החקירה, וציין בין היתר כי מדובר בחקירה אשר לא ניתן להשלימה בלי לקבל את גרסתו של המשיב אשר בחר שלא להתייצב לחקירה, והתנה חזרתו ארצה בכך שלא ייעצר.

במסגרת ה"ת 54462-06-17 **מדינת ישראל נ' נוי** (23.7.18) האריך בית משפט זה (כב' השופט מנחם מזרחי) תוקף תפיסת רכוש, תוך שציין כי מכשלה עיקרית להתקדמות החקירה היא העובדה כי המשיב אינו מגיע ארצה.

במסגרת ההחלטות שניתנו בב"ש 52971-06-17 **לב רן נ' מדינת ישראל** (24.2.19, 10.3.19, 19.3.19 ו-22.3.19), דחה בית משפט זה (כב' השופט גיא אבנן) בקשה להחזרת תפוס, בשל העובדה כי המבקש לא התייצב בבית המשפט. במסגרת אחת ההחלטות צוין כי כל הנראה, נמנע המבקש מלהתייצב לדיון על מנת להתחמק מהשתתפות בהליך החקירה. אציין כי היכולת ללמוד היקש מהחלטה זו לענייננו הינה מוגבלת, וזאת מאחר שדובר בבקשת חשוד להחזרת תפוס להבדיל מבקשה המוגשת מטעם המדינה להארכת תפיסה, על כך הכרוך בנטל בו עליה לעמוד במסגרת זו.

18. עיון בהחלטות האמורות מעלה כי שיקול עיקרי בהן לא היה אי התייצבותו של המשיב לדיון עקב שהייתו בחו"ל כשלעצמה, אלא העובדה כי היה בכך כדי לסכל את החקירה או לעכב את התקדמותה; ובהינתן העובדה כי משך הזמן שחלף מאז התפיסה הינו שיקול עיקרי בהקשר הנדון, הרי שהתנהלותו של המשיב נזקפת לחובתו בהקשר זה.

19. ב"כ הצדדים היו חלוקים בנוגע לשאלה האם המשיב 1 נמנע מלהתייצב לחקירה אליה זומן; בהקשר זה הוגשו לעיוני מזכרים משטרתיים שונים הנוגעים לזימונו לחקירות אליהן נמנע מלהתייצב (סומנו במ/3). עם זאת, בשונה מן המקרים שהובאו לעיל, הובהר כי המבקשת אינה טוענת כי עזיבתו של משיב 1 את הארץ ואי הגעתו לחקירה הביאו לעיכוב החקירה. יוזכר עוד כי החקירה הסתיימה זה מכבר, והתיק מצוי בפרקליטות מזה זמן ממושך. יש

לתת גם את הדעת לכך כי באפשרות המבקשת לפעול בדרך של בקשה לחילוט אזרחי מכח סעיף 22 לחוק איסור הלבנת הון.

20. בנסיבות המתוארות, איני סבור כי יש באי התייצבותו של המשיב 1 לדיונים בעניינו כדי להוות נתון בעל משקל מכריע בשאלת הארכת התפיסה, כי אם שיקול שיש להתחשב בו; זאת, במסגרת האיזון שעל בית המשפט לערוך "בין זכות החשוד לקניין לבין צרכי הציבור" (כב' השופטת ברון בבש"פ 9022/16 **גריקה נ' מדינת ישראל** (22.12.16), פסקה 5). על רקע זה, אין בידי לקבל גם את עמדת המבקשת לפיה מדובר בשיקול אשר יכריע תמיד בעד קבלת הבקשה, וזאת בהתעלם ממשך הזמן שחלף.

21. עם זאת, לאחר ששמעתי את טיעוני המבקשת שהועלו במסגרת דיון במעמד צד אחד ועיינתי במסמך במ/2 אשר הוצג לעיון בית המשפט בלבד, מצאתי כי לנוכח מכלול הטעמים שהובאו על ידי המבקשת, הרי שלעת הזו יש מקום להארכת התפיסה. עם זאת, על רקע האיזון הנדרש בין פרק הזמן הממושך מאד שחלף מעת התפיסה לבין האינטרס הציבורי בהארכתה ולאור עקרון המידתיות, לא אורה על הארכת התפיסה למלוא התקופה המבוקשת, אלא ל- 90 ימים בלבד. הדבר יאפשר פיקוח שיפוטי הדוק יותר על המשך הליך התפיסה.

לטענות נוספות של המשיב 1

22. במה שנוגע לטענות לפיהן הרכוש התפוס או חלקו, מקורו בכספים לגיטימיים, הרי שהמבקשת אינה טוענת כי מקורו של הרכוש בכספי עבירה; הבקשה הינה לתפיסה לצורך חילוט "בשווי" לפי חוק איסור הלבנת הון, אשר אינו דורש זיקה בין הרכוש שנועד לחילוט לבין העבירות המיוחסות.

בהתייחס לטענות הנוגעות לנכס בראשל"צ, הרי שמדובר בטענה שמקומה להישמע מפיהם של הטוען או הטוענים לזכות ברכוש, במסגרת הליך מתאים.

לטענותיו של המשיב 2

23. אכן, המשיב 2 אינו צריך לשלם את המחירים הכרוכים בהיעדרותו של משיב 1 מן הארץ. בנסיבות אלה, ולנוכח פרק הזמן שחלף מאז תפיסת הרכוש, שקלתי את האפשרות להורות על שחרור הרכוש הקשור בו או חלקו, בדומה לאיזון שערך בית המשפט העליון בע"פ 80/19 **אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל** (11.8.19). אכן, נמסר כי מדובר בחקירה מורכבת, וכידוע נדרש איזון בין השיקול בדבר מורכבות החקירה לבין משך הזמן שחלף מעת התפיסה (בש"פ 8292/07 **מילאד נ' מדינת ישראל** (6.12.07)); עם זאת, משך הזמן שחלף מאז התפיסה, הוא כאמור ממושך מאד.

24. אולם, כפי שציננה בצדק המבקשת, היקף הרכוש התפוס (הכספים - פריטים 3 ו- 9 לנספח א' לבקשה - המסתכמים בכ- 22,000 ש"ח), הינו נמוך ביותר ביחס להיקף העבירות, ואף נתון זה יש להביא בחשבון במסגרת האיזון המתבקש והוא מטה את הכף, חרף השיקולים האחרים שפורטו, בעד הארכת התפיסה; ויוזכר

כי המבקשת צמצמה את משך הארכה המתבקשת בהתייחס למשיב 2, ל- 90 ימים.

25. אין בידי נתונים לצורך הכרעה בטענת ב"כ המשיב 2 לפיה בבעלותו גם הרכב שנתפס (פריט 6 לבקשה), טענה אשר העלה באופן לאקוני במסגרת הדיון; לעמדת המבקשת, אין בסיס לטענה זו. מכל מקום, נכון לשלב זה איני רואה צורך להכריע במחלוקת שנתגלעה בין הצדדים בהקשר זה; נמסר כי הרכב נמכר, ותמורתו בסך 27,000 ₪ מוחזקת בידי המבקשת. בנסיבות אלה, אף אם מדובר ברכב שהינו בבעלות משיב 2 (ואיני קובע דבר בעניין זה), הר שעדיין סכום התפוסים הכולל בעניינו נמוך משמעותית משווי העבירות המיוחסות. והדברים, כאמור, נכונים לשלב זה.

26. בהתייחס לטענות הנוגעת למוצגים: לגבי הטלפון הנייד, מסרה המבקשת כי אין ברשותה מכשיר טלפון נייד של המשיב. בהתייחס למחשב הנייד וכן לתיק המסמכים ומעטפת המסמכים, הרי שמדובר במוצגים הדרושים כראייה. במה שנוגע למחשב נמסר כי היחידה החוקרת לא הצליחה לחדור אליו, וזאת מאחר והמשיב לא מסר את הסימא הנדרשת, ואכן עובדה זו מהווה שיקול להמשך תפיסתו. לעניין המחשב נמסר גם מידע נוסף, במעמד צד אחד, המחזק את הצורך בהמשך התפיסה.

סיכום

27. **מן הנימוקים שפורטו לעיל, אני מורה על הארכת תפיסת הרכוש המפורט בנספח א' לבקשה ב- 90 ימים החל מיום 13.3.23;** החלטה זו ניתנת גם לגבי פריט 4 בנספח, אשר לטענת המבקשת שייך למשיב 1 (הגם שהמשיבה 3 נתנה הסכמה בעניינו להארכה בת 180 ימים).

תפיסת המוצגים אשר פורטו בנספח ב' לבקשה תוארך ב- 180 ימים מיום 13.3.23.

המזכירות תעביר את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"ג, 28 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.